

Motion till riksdagen

1987/88:Bo422

av Ulla Orring (fp)

om kallelseförfarandet m. m. vid lantmäteriförrättningar enligt fastighetsbildningslagen och anläggningslagen

Vid lantmäteriförrättningar sker kallelse av berörda sakägare till första förrättningssammanträdet genom skriftliga kallelser och i vissa fall genom kungörelse i ortspressen. Vid första sammanträdet bestäms därefter påföljande sammanträde utan särskild kallelse till frånvarande sakägare. Förrättningen handlägges därefter fortlöpande på motsvarande sätt utan att frånvarande sakägare underrättas om att de medtagits, som sakägare i förrättningen eller som andelsägare i t. ex. en gemensamhetsanläggning. Ej heller utgår till dessa frånvarande sakägare särskilt meddelande om förrättningsmans beslut eller åtgärd vid förrättningen. Detta kan för dessa medföra betydande kostnader utan att de är medvetna därom förrän faktura på beloppet kommer dem tillhanda och utan möjlighet att överklaga fattade beslut, då faktura utsändes först efter klagotidens slut.

Det finns många exempel på det orimliga i kallelseförfarandet, som tillämpas i fastighetsbildningslagen, i motsats till vad som är fallet exempelvis i skattelagstiftningen m. fl. lagar, då den enskilde kan bli utsatt för stora kostnader och påföljder. Ett exempel har nyligen figurerat i pressen. På en skogsfastighet i Sävar, på gränsen till Robertsfors utanför Umeå, bor en änka och hennes son. Deras väg och kontakter går västerut. På andra sidan gränsen, österut, förbereds en skogsbilväg av ett antal skogsägare. De började 1980. Förrättning hålls i mars 1984 och avslutningen, det slutgiltiga, formella beslutet den 3 maj, varvid besvärshänvisning meddelas.

Modern ägare av 1/3 av fastigheten har per brev kallats till första sammanträdet, däremot ej sonen. Modern kontakter den skogsägare i vars hem förrättningen skulle ske och meddelar, att sävarfamiljen inte är intresserad att delta i skogsbilvägen, då deras virkestransporter går åt motsatt håll, och finner sig ej heller till sammanträdet. Sävarfamiljen tror därmed, att allt är i sin ordning. Ända till den dag ett år senare, då modern får en räkning på 12000 kr. Efter ett och ett halvt år ytterligare, hösten 1986, får hon ett hot om indrivning. Formellt är förrättningen riktigt handlagd, och nu är det för sent att klaga. Men trots detta har den enskildes rätt helt åsidosatts på grund av de regler, som tillämpas i fastighetsbildningslagen.

Kallelseförfarandet enligt fastighetsbildningslagen, som har en lång historisk bakgrund, då människan var mer stationär och ortsbunden än i dagens moderna samhälle, bör därför ses över, så att det bättre passar nu gällande förhållanden och värderingar.

Så bör förrättningsmans beslut om delaktighet i gemensamhetsanläggning, eller i avsevärda kostnader, regelmässigt skriftligen meddelas alla

frånvarande sakägare med besvärshänvisning om beslut för eventuellt överklagande. Det kan även ifrågasättas, om ej beslut om gemensamhetsanläggnings utseende, storlek och utformning bör underställas sakägare för yttrande innan beslut fattas av förrättningsman.

Mot. 1987/88

Bo422

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kallelseförfarande enligt fastighetsbildningslagen och möjlighet till yttrande i anläggningsförrättningar innan beslut fattas av förrättningsman.

Stockholm den 26 januari 1988

Ulla Orring (fp)